

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/1339

af 13. juli 2015

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Dohaændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På Dohakonferencen om klimaændringer i december 2012 vedtog parterne i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»Kyotoprotokollen«) Dohaændringen, som fastlægger Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode, der begynder den 1. januar 2013 og slutter den 31. december 2020 (»Dohaændringen«). Med Dohaændringen ændres bilag B til Kyotoprotokollen, hvorved der fastsættes yderligere juridisk bindende modvirkningsforpligtelser for de parter, der er opført i nævnte bilag, for anden forpligtelsesperiode, og bestemmelserne om gennemførelsen af parternes modvirkningsforpligtelser i løbet af anden forpligtelsesperiode ændres og suppleres.
- (2) Unionen og dens medlemsstater tilsluttede sig Dohaændringen som led i en pakke, hvori parterne i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»konventionen«) blev enige om inden udgangen af 2015 at vedtage en protokol, andre retlige instrumenter eller forhandlingsresultater med retsvirkning i henhold til klimakonventionen, der vil gælde for alle parter, og som efter planen skal træde i kraft og gennemføres fra 2020. Forhandlinger om dette juridisk bindende instrument pågår i øjeblikket inden for rammerne af ad hoc-arbejdsgruppen vedrørende Durbanplatformen for en styrket indsats.
- (3) Dohaændringen skal accepteres af parterne i Kyotoprotokollen, og for de parter, som har accepteret den, træder den i kraft den halvfemsindstyvende dag efter datoen for konventionens depositars modtagelse af et acceptinstrument fra mindst tre fjerdedele af parterne i Kyotoprotokollen. Der kræves 144 acceptinstrumenter, for at Dohaændringen kan træde i kraft.
- (4) Rådet enedes i sine konklusioner af 9. marts 2012 om at foreslå en fælles kvantificeret emissionsreduktionsforpligtelse på 20 % for Unionen og dens medlemsstater for Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode. Denne forpligtelse blev fastsat på grundlag af de samlede tilladte drivhusgasemissioner i perioden 2013-2020 i henhold til klima- og energipakken ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Godkendelse af 10.6.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63) og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

- (5) Rådet enedes endvidere i tråd med denne tilgang om, at de enkelte medlemsstaters emissionsreduktionsforpligtelser ikke må overstige de forpligtelser, der er fastsat i EU-lovgivningen, og at forpligtelsen vil være baseret på summen af emissionerne i medlemsstaternes basisår i overensstemmelse med Kyotoprotokollen. Unionen og dens medlemsstater aftalte i overensstemmelse hermed på klimakonferencen i Doha en kvantificeret emissionsreduktionsforpligtelse, der begrænser deres gennemsnitlige årlige emissioner af drivhusgasser i anden forpligtelsesperiode til 80 % af summen af emissionerne i basisåret. Dette afspejles i Dohaændringen.
- (6) I tråd med Rådets konklusioner af 9. marts 2012 har Unionen og dens medlemsstater også tilbudt en forøgelse til 30 % reduktion senest i 2020 sammenholdt med 1990-niveauerne som led i en global og samlet aftale for perioden efter 2012, forudsat at andre udviklede lande forpligter sig til tilsvarende emissionsreduktioner, og at udviklingslandene bidrager i tilstrækkeligt omfang i overensstemmelse med deres ansvar og respektive evne. Dette tilbud afspejles også i Dohaændringen.
- (7) Målene for Unionen og dens medlemsstater er anført i Dohaændringen med en fodnote, hvoraf det fremgår, at disse mål bygger på den opfattelse, at de vil blive opfyldt i fællesskab af Den Europæiske Union og dens medlemsstater i overensstemmelse med artikel 4 i Kyotoprotokollen. Unionen, dens medlemsstater, Kroatien og Island udsendte også en fælles erklæring i forbindelse med vedtagelsen af Dohaændringen, hvoraf det fremgår, at de har til hensigt at opfylde deres forpligtelser i anden forpligtelsesperiode i fællesskab. Denne erklæring afspejles i rapporten fra konferencen og blev gentaget i Rådets konklusioner af 17. december 2012.
- (8) Beslutningen om fælles opfyldelse af forpligtelserne i overensstemmelse med artikel 4 i Kyotoprotokollen indebærer, at Unionen og dens medlemsstater i fællesskab er ansvarlige i henhold til stk. 6 i samme artikel og artikel 24, stk. 2, i Kyotoprotokollen for opfyldelsen af deres kvantitative emissionsreduktionsforpligtelser i overensstemmelse med Kyotoprotokollens artikel 3, stk. 1a. Følgelig og i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union er medlemsstaterne enkeltvis og samlet forpligtet til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af foranstaltninger truffet af EU-institutionerne, til at understøtte opfyldelsen af denne forpligtelse, og til at afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe opfyldelsen i fare.
- (9) I samme erklæring anførte Unionen, dens medlemsstater, Kroatien og Island også i tråd med artikel 4, stk. 1, i Kyotoprotokollen, som tillader parterne at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 3 i Kyotoprotokollen i fællesskab, at artikel 3, stk. 7b, i Kyotoprotokollen vil blive anvendt på den fælles tildelte mængde i henhold til aftalen om fælles opfyldelse fra Unionens, dens medlemsstaters, Kroatiens og Islands side og ikke på nogen medlemsstat, Kroatien eller Island enkeltvis. Rådet hilste på sin samling den 15. december 2009 Islands anmodning om at opfylde sine forpligtelser i anden forpligtelsesperiode i fællesskab med Unionen og dens medlemsstater velkommen og opfordrede Kommissionen til at forelægge en henstilling om indledning af de nødvendige forhandlinger om en aftale med Island, som er i overensstemmelse med principperne og kriterierne i Unionens klima- og energipakke. Aftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Island på den anden side om Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Den Europæiske Unions, dens medlemsstaters og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer («aftalen med Island») ⁽¹⁾ fastsætter vilkårene for denne deltagelse.
- (10) Ifølge artikel 4 i Kyotoprotokollen skal parter, som har aftalt at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 3 i fællesskab, i den relevante aftale om fælles opfyldelse fastsætte det respektive emissionsniveau, der tildeles hver part. Ifølge Kyotoprotokollen skal parterne i en aftale om fælles opfyldelse meddele konventionens sekretariat vilkårene i aftalen på datoen for deponeringen af deres ratifikations- eller godkendelsesinstrumenter.
- (11) I henhold til konventionen og Kyotoprotokollen er medlemsstaterne primært ansvarlige for deres emissioner. For at understøtte regnskabet og opfyldelsen i anden forpligtelsesperiode har de besluttet at overdrage ansvaret for forvaltningen af en del af deres tildelte mængdeenheder til Unionen ved at etablere en tildelt mængde til Unionen.
- (12) I overensstemmelse med gældende EU-lovgivning omfatter det respektive emissionsniveau, der er tildelt Unionen, drivhusgasemissionerne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾, i det omfang disse drivhusgasemissioner er omfattet af bilag A til Kyotoprotokollen.

⁽¹⁾ Se side 17 i denne EUT.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (13) Medlemsstaternes og Islands respektive emissionsniveauer omfatter drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn på deres område, hvis disse kilder og dræn ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF, men er omfattet af Kyotoprotokollen. Dette inkluderer alle emissioner fra kilder og optag gennem dræn som følge af menneskers arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF), som er omfattet af artikel 3, stk. 3 og 4, i Kyotoprotokollen, som de respektive medlemsstater og Island er ansvarlige for, samt alle emissioner af nitrogentrifluorid (NF₃).
- (14) Der kan kompenseres for eventuelle nettoemissioner fra LULUCF og NF₃ i en medlemsstat ved hjælp af den pågældende medlemsstats overopfyldelse i andre sektorer, som ikke er omfattet af Unionens emissionshandelssystem, eller ved hjælp af anvendelse af Kyotoprotokollens fleksible mekanismer. En medlemsstat kan også anvende overskydende emissionsrettigheder, som er overført fra første forpligtelsesperiode og findes i dens overskudsreserve fra foregående periode (PPSR), til at dække emissioner fra LULUCF og NF₃, i det omfang dens emissioner overstiger den mængde, som den har fået tildelt. Skulle det vise sig, at en medlemsstat stadig står over for uventede betydelige nettoemissioner fra LULUCF og NF₃ trods gennemførelse af robuste politikker til begrænsning heraf, bør Kommissionen overveje yderligere muligheder for at bistå en sådan medlemsstat.
- (15) I tråd med Rådets konklusioner af 9. marts 2012 og Unionens og dens medlemsstaters tilbud om at påtage sig et mål på 80 % for anden forpligtelsesperiode er medlemsstaternes emissionsniveau lig med summen af de årlige emissionstildelinger for perioden 2013-2020 som fastsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF⁽¹⁾. Denne mængde, som er baseret på værdierne for globalt opvarmningspotentiale i fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer, blev fastlagt i henhold til bilag II til Kommissionens afgørelse 2013/162/EU⁽²⁾ og ajourført ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/634/EU⁽³⁾. Islands emissionsniveau fastlagdes i aftalen med Island.
- (16) I overensstemmelse med betragtning 11 bør de tildelte mængdeenheder, der er tilgængelige i Unionens register ved udgangen af anden forpligtelsesperiode, tilbageføres til medlemsstaternes registre, efter at Unionen har opfyldt sin forpligtelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013⁽⁴⁾, jf. dog artikel 10, stk. 7, i nævnte forordning. Tildelingen af de tilbageførte tildelte mængdeenheder vedrører den enkeltstående situation i forbindelse med ratifikationen af Dohaændringen og finder hverken anvendelse på eller foregriber indsatsfordelingen mellem medlemsstaterne i andre sammenhænge, det være sig internationalt eller på EU-plan.
- (17) I henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 skal medlemsstaterne indberette den faktiske eller skønnede tildeling af kontrollerede emissioner, som rapporteres af anlæg og operatører i henhold til direktiv 2003/87/EF, efter kildekategori i den nationale drivhusgasopgørelse, hvor det er muligt, og disse kontrollerede emissioners andel af de samlede rapporterede drivhusgasemissioner i kildekategorierne. Dermed har medlemsstaterne mulighed for at indberette særskilt om de emissioner, der er omfattet af deres egne emissionsniveauer. I afsnittet i Unionens rapport om den mængde, der er tildelt Unionen, bør det angives, hvilken emissionsmængde af Unionens tildelte mængde der har fundet sted i de enkelte medlemsstater.
- (18) Den partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen, har besluttet, at hver part med en forpligtelse for anden forpligtelsesperiode senest den 15. april 2015 skal forelægge konventionens sekretariat en rapport for at understøtte beregningen af partens tildelte mængde. Kommissionen bør udarbejde en rapport for at understøtte beregningen af den tildelte mængde til Unionen og en rapport for at lette beregningen af den fælles mængde, der er tildelt Unionen, dens medlemsstater og Island. Kommissionen, medlemsstaterne og Island bør indgive deres rapporter senest den 15. april 2015, hvorved deres tildelte mængde svarende til deres emissionsniveau som anført i bilag I til denne afgørelse vil blive fastsat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2013/162/EU af 26. marts 2013 om fastsættelse af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF (EUT L 90 af 28.3.2013, s. 106).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/634/EU af 31. oktober 2013 om tilpasning af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF (EUT L 292 af 1.11.2013, s. 19).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

- (19) For at understrege Unionens og dens medlemsstaters tilsagn om at arbejde for en rettidig ikrafttrædelse af Dohaændringen bør Unionen, dens medlemsstater og Island bestræbe sig på at ratificere den senest i tredje kvartal 2015.
- (20) Dohaændringen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Dohaændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som der blev opnået enighed om den 8. december 2012 i Doha, godkendes hermed på Unionens vegne.

Teksten til Dohaændringen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Unionen og dens medlemsstater opfylder deres forpligtelser i henhold til artikel 3 i Kyotoprotokollen og Dohaændringen i overensstemmelse med meddelelsen om vilkårene i aftalen om i fællesskab at opfylde Den Europæiske Unions, dens medlemsstaters og Islands forpligtelser i medfør af artikel 3 i Kyotoprotokollen i overensstemmelse med artikel 4 i Kyotoprotokollen (»meddelelsen«), jf. bilag I til denne afgørelse.

Artikel 3

1. Medlemsstaternes og Islands tildelte mængder svarer til de emissionsniveauer, der er fastsat i meddelelsen. Senest den 15. april 2015 forelægger hver medlemsstat klimakonventionens sekretariat en rapport for at lette beregningen af dens tildelte mængde i overensstemmelse med kravene i Kyotoprotokollen og Dohaændringen og beslutninger truffet i medfør heraf.
2. Kommissionen udarbejder en rapport, som skal understøtte beregningen af den tildelte mængde til Unionen, og en rapport, som skal understøtte beregningen af den fælles tildelte mængde til Unionen, dens medlemsstater og Island (»den fælles tildelte mængde«) i overensstemmelse med kravene i Kyotoprotokollen, Dohaændringen og beslutninger truffet i medfør heraf. Kommissionen indgiver disse rapporter til klimakonventionens sekretariat senest den 15. april 2015.

Artikel 4

1. Samtlige tildelte mængdeenheder fastlagt for anden forpligtelsesperiode, der er tilgængelige i Unionens register, efter at Unionen har opfyldt sin forpligtelse fastlagt i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 525/2013, og efter at der er foretaget en eventuel overførsel af tildelte mængdeenheder i henhold til gennemførelsesretsakter vedtaget på grundlag af artikel 10, stk. 7, i forordning (EU) nr. 525/2013 (»Unionens overskud«), tilbageføres til medlemsstaterne ved udgangen af anden forpligtelsesperiode.
2. Unionens overskud tildeles medlemsstaterne som følger:
 - a) en sjettedel af Unionens overskud til de medlemsstater, der har reduceret deres samlede gennemsnitlige årlige emissioner med mere end 20 % i forhold til deres individuelle basisår eller -periode i henhold til Kyotoprotokollen ved udgangen af anden forpligtelsesperiode proportionelt med deres overopfyldelse i ton
 - b) en tredjedel af Unionens overskud til de medlemsstater, der modtager en overførsel i henhold til litra a), og som har et BNP per capita (BNP i 2013 i euro i markedspriser) på under 60 % af EU-gennemsnittet proportionelt med deres overopfyldelse i ton

- c) en tredjedel af Unionens overskud til alle medlemsstater proportionelt med deres samlede emissionsniveauer som fastsat i tabel 1 i bilag I til denne afgørelse
- d) en sjettedel af Unionens overskud til de medlemsstater, der har et BNP per capita (BNP i 2013 i euro i markedspriser) på under 90 % af EU-gennemsnittet proportionelt med deres samlede emissionsniveauer som fastsat i tabel 1 i bilag I til denne afgørelse.

Artikel 5

1. Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, som på Unionens vegne er beføjet til at deponere acceptinstrumentet hos De Forenede Nationers generalsekretær i overensstemmelse med artikel 20, stk. 4, og artikel 21, stk. 7, i Kyotoprotokollen sammen med kompetenceerklæringen, jf. bilag II til denne afgørelse, i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i Kyotoprotokollen.
2. Formanden for Rådet udpeger også den eller de personer, som på Unionens vegne er beføjet til at give meddelelse som omhandlet i klimakonventionens sekretariat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i Kyotoprotokollen.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at tage de nødvendige skridt til at deponere deres acceptinstrumenter samtidig med Unionens acceptinstrument og så vidt muligt i tredje kvartal 2015. Når medlemsstaterne deponerer deres acceptinstrumenter, giver de på egne vegne meddelelse til klimakonventionens sekretariat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i Kyotoprotokollen.
2. Forud for tredje møde i ad hoc-arbejdsgruppen vedrørende Durbanplatformen for en styrket indsats, der afholdes 8.-13. februar 2015, underretter medlemsstaterne Kommissionen om deres beslutning om accept af Dohaændringen eller, efter omstændighederne, om den sandsynlige dato for afslutningen af de nødvendige procedurer for en sådan accept. Kommissionen fastlægger i samarbejde med medlemsstaterne en dato for samtidig deponering af instrumenterne for godkendelse eller accept.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 8

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2015.

På Rådets vegne
F. ETGEN
Formand